

'In bikini zie je er NIETS VAN'

NAAM: ANOUK JONGSMA

LEEFTIJD: 31 JAAR

BEROEP: OPRICHTSTER STICHTING BORSTBEELD

KNOBBELTJE

'Op mijn 26ste kreeg ik steken in mijn borst en ontdekte ik een knobbeltje. Ik ging naar de dokter, maar die stuurde me weer naar huis: niets aan de hand. Daarmee was de pijn natuurlijk niet verdwenen. Acht maanden later zat ik opnieuw bij de huisarts, een andere dit keer. Hij vertrouwde het niet en maakte direct een afspraak voor me in het ziekenhuis. Daar maakten ze een mammografie, een echo en deden ze een punctie. Ik moest anderhalve week wachten op de uitslag. Toen had ik nog zoiets van: het zal wel goed zijn, ik ben pas 27, ik heb toch geen borstkanker? Maar het tegendeel bleek waar.'

RECONSTRUCTIE

'Vanaf dat moment ging het allemaal heel snel: het ziekenhuis wilde binnen een week mijn borst amputeren, chemo toedienen en me bestralen. Ik wist niet wat me overkwam en had het idee dat ik niets meer te zeggen had over mijn eigen lichaam. Voor de zekerheid ben ik toen voor een *second opinion* naar het Antoni van Leeuwenhoek-ziekenhuis gegaan. En dat was maar goed ook, want daar moest mijn borst ook wel worden geamputeerd maar kreeg ik tegelijkertijd de optie om tijdens die operatie meteen een borstreconstructie te laten doen. Dan zou ik dus niet geamputeerd door het leven hoeven en het zou me bovendien een tweede operatie schelen.'

VERWONDERLIJK

'Ik vond het zo verwonderlijk dat ik in ziekenhuis A iets anders aangeboden kreeg dan in ziekenhuis B. Ze keken niet per se naar wat het beste zou zijn voor mij, maar de behandeling hing af van wat het ziekenhuis me kon bieden. Als ik niet verder had gekeken dan had ik nooit van deze behandeling af geweten! En dat geldt natuurlijk ook voor heel veel andere vrouwen. Dat vond ik zo kwalijk, dat ik besloot er iets aan te gaan doen.'

STICHTING

'Stichting Borstbeeld heeft als doel *empowerment* bij vrouwen te stimuleren en ze bewust te maken van de mogelijkheden die er zijn bij de behandeling van borstkanker. Tevens wil ik *awareness* creëren voor de directe borstreconstructie. Om dat te bereiken, ben ik een bewustwordingscampagne gestart die bestaat uit een grote openluchtfototentoonstelling die nu op het museumplein in Amsterdam te zien is. Twaalf topfotografen, onder wie Carli Hermès en Marcel van der Vlugt, hebben eraan meegewerkt. Op de foto's staan vrouwen die een directe borstreconstructie hebben ondergaan. Je ziet geen akelige littekens, de beelden moeten juist de kracht van vrouwen na zo'n operatie benadrukken. De expositie reist na Amsterdam naar Rotterdam en Den Haag, en uiteindelijk worden de foto's geveild, waarbij de opbrengst naar het Antoni van

Leeuwenhoek Kanker Research Fonds gaat.'

DOORVRAGEN

'Mijn ultieme wens is om deze stichting over een jaar te kunnen opheffen, omdat vrouwen dan zo goed zijn geïnformeerd, dat ze weten welke mogelijkheden er zijn tijdens hun behandeling en vooral dat ze van het bestaan van een directe borstreconstructie afweten. En natuurlijk hoop ik met deze campagne niet alleen vrouwen met borstkanker te bereiken, maar ook andere mensen die in het ziekenhuis terecht komen. Dat ook zij weten dat ze om een *second opinion* kunnen vragen, dat ze ervoor moeten zorgen dat ze goed geïnformeerd zijn, én – want dat merkte ik vooral tijdens mijn gesprekken – dat ze altijd moeten doorvragen, net zo lang tot ze alles snappen.'

BIKINI

'Het klinkt misschien raar, maar ik ben niet echt veranderd door deze ziekte. Ik had gehoopt dat ik me nooit meer zou ergeren aan onbenullige dingen, maar dat doe ik nog steeds. Ik ben me na de operatie ook niet anders gaan kleden. Je ziet er niets van als ik een bikini aanheb. En gelukkig kan ik ook nog steeds naar mezelf kijken en denken: ja, ik mag er zijn! Het is natuurlijk nooit wat je had – die illusie moet je niet hebben – maar voor mij is het *second best*.' ●

